

Cis. pat. z 9. srpna 1854, č. 208 ř. z. nemá zvláštních předpisů o provádění důkazu osobami přezvědnými; o stížnostech těchto osob platí všeobecný předpis § 9. Předpisu § 349 c. ř. s., daného jen pro řízení sporné, nelze tu použítí ani obdobně.

Přezvědná osoba odepřela výpověď v pozůstalostním řízení (§ 2, č. 5. resp. pat.). Pozůstalostní soud rozhodl usnesením, že jest povinna vypovídati a že bude proti ní po právní moci usnesení postupováno exekucí, setrvá-li při svém odporu.

Rekursní soud odmítl stížnost přezvědné osoby, používaje obdoby § 349 cřs.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu aby znovu rozhodl, a to z těchto důvodů:

V mimosporném řízení platí o opravných prostředcích předpisy §§ 9—16 resp. pat., pokud zvláštní zákony neustanovují jinak. Cis. patent z 9. srpna 1854, č. 208 nemá zvláštních předpisů o provádění důkazu osobami přezvědnými, co do stížností těchto osob platí tedy všeobecný předpis § 9 resp. pat., podle něhož může podati stížnost, kdo se má za stížena opatřením soudu první stolice, o věci nesporného soudnictví, t. j. každý účastník řízení, jehož práv a majetkových, ať jiných může se dotknouti opatření nesporného soudu. Zvláštního předpisu § 349 c. ř. s., daného jen pro řízení sporné, nelze tu použítí ani obdobně. Protože rekursní soud neprávem odmítl stížnost jen z tohoto důvodu, vysloviv, že nemá možnosti, aby uvažoval o stěžovatelově legitimaci a o důvodnosti odepření výpovědi, bude se mu nyní obíratí těmito otázkami.

Rozh. nejv. soudu ze 17. ledna 1930 RI 20/30-I.

J. K.

Příspěvek k výkladu čl. I. zákona ze dne 25. března 1902, čís. 70 ř. z. Nabýváje zbytkového statku za tím účelem, — aby jako vzorné hospodářství byl školou zemědělcům okresu a přispíval k povznesení a k pokroku zemědělství v okresu, — plní okres veřejné úkoly jemu svěřené.

Nejvyšší správní soud zrušil pro nezákonnost rozrozhodnutí ministerstva financí ze dne 20. října 1927, čís. 127.578 a 138.856/26, do nichž si stěžovala okr. správ. komise ve V. z toho důvodu, že jí v instančním pořadu nebylo přiznáno osvobození podle čl. I. zákona ze dne 25. března 1902, čís. 70 ř. z. z komunálních zápůjček na úhradu přidělové ceny zbytkových